

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.9.2018
COM(2018) 634 final

2018/0329 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af
tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning)**

*Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i
Salzburg den 19.-20. september 2018*

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Dette forslag er et led i en pakke af foranstaltninger, som Kommissionen fremlægger som opfølgning på topmødet den 28. juni 2018¹, hvor Det Europæiske Råd understregede, at det er nødvendigt at optrappe den effektive tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt, og udtrykte tilfredshed over Kommissionens planer om at forelægge lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik. De vigtigste principper, der blev fastslået i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, og som også har fået opbakning fra medlemsstaterne i forskellige fora², går ud på at styrke redskaberne til europæisk solidaritet, især den europæiske grænse- og kystvagt, for at sikre en effektiv forvaltning af de ydre grænser og migration og for at skabe en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik.

Det er et afgørende element i den europæiske dagsorden for migration³ at sikre, at afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, som ikke har ret til at opholde sig i EU, føres ud i livet. På EU-plan er tilbagesendelsespolitikken reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁴ ("direktivet om tilbagesendelse"), der fastsætter fælles standarder og procedurer, som skal anvendes i medlemsstaterne ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, idet nonrefoulementprincippet overholdes fuldt ud. Siden direktivet om tilbagesendelse trådte i kraft i 2010, er migrationspresset på medlemsstaterne og Unionen som helhed steget. Derfor er der mere end nogensinde behov for at afhjælpe de problemer, der er forbundet med at gennemføre afgørelser om tilbagesendelse af irregulære migranter.

Der er to centrale udfordringer.

For det første støder medlemsstaterne på vanskeligheder i tilbagesendelsesprocedurerne, der forhindrer dem i at føre afgørelser om tilbagesendelser ud i livet. Den nationale gennemførelse af EU-rammerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat og er ikke så effektiv, som den burde være. Blandt andet medfører modstridende definitioner og fortolkninger af risikoen for forsvinden og af betingelserne for frihedsberøvelse, at irregulære migranter forsvinder og indgår i sekundære bevægelser. Manglende samarbejde fra de pågældende tredjelandstatsborgeres side lægger også hindringer i vejen for tilbagesendelsesprocedurerne. Medlemsstaterne er ikke tilstrækkelig godt rustet til at give de kompetente myndigheder mulighed for hurtigt at udveksle de nødvendige oplysninger med henblik på at gennemføre tilbagesendelserne.

For det andet afhænger effektiviteten i EU's tilbagesendelsespolitik også af, at oprindelseslandene samarbejder. I de sidste tre år har EU's vedholdende indsats for at inddrage de vigtigste oprindelseslande i et samarbejde om migrationsstyring resulteret i gode fremskridt, og der er iværksat en række juridisk ikkebindende ordninger for tilbagesendelse og tilbagetagelse. Gennemførelsen af disse ordninger er påbegyndt, og nu er det vigtigt, at alle

¹ Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 28. juni 2018.

² Mesebergerklæringen fra Tyskland og Frankrig om fornyelse af Europas løfter om sikkerhed og velstand af 19. juni 2018.

³ COM(2015) 240 final.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

medlemsstater udnytter disse resultater og gør fuld brug af ordningerne for at øge antallet af tilbagesendelser til de pågældende lande. Desuden har Kommissionen foreslået at styrke brugen af EU's visumpolitik som et redskab til at opnå fremskridt i samarbejdet med tredjelande om tilbagesendelse og tilbagetagelse. Når forslaget er vedtaget, vil det i høj grad styrke EU's position over for oprindelseslandene.

Det har været et vigtigt mål i de seneste år at sørge for, at flere afgørelser om tilbagesendelse føres ud i livet. I 2016 foreslog Kommissionen at revidere den europæiske grænse- og kystvagts mandat, som blev styrket betydeligt for så vidt angår tilbagesendelse. I kraft af det nye mandat har agenturet udviklet nye redskaber til støtte for medlemsstaternes tilbagesendelsesaktiviteter og -procedurer. I den nye handlingsplan om tilbagesendelse fra 2017⁵ pegede Kommissionen på, hvordan manglerne i medlemsstaternes tilbagesendelsesprocedurer og -praksis hæmmer effektiviteten i EU's tilbagesendelsessystem. Kommissionen vedtog derfor i 2017 en henstilling om en række foranstaltninger, som medlemsstaterne bør iværksætte for at gøre tilbagesendelserne mere effektive⁶, herunder ved fuldt ud at udnytte den mulighed for fleksibilitet, som direktivet om tilbagesendelse giver. Ved den lejlighed tilkendegav Kommissionen også, at den på baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af henstillingen og afhængigt af behovet for at træffe yderligere foranstaltninger for at opnå en betydelig forøgelse af andelen af personer, der tilbagesendes, var parat til at indlede en revision af direktivet om tilbagesendelse.

På trods af disse bestræbelser er der kun gjort ringe fremskridt med at øge effektiviteten i tilbagesendelserne. Tværtimod kunne der konstateres et fald i tilbagesendelsesprocenten for hele EU fra 45,8 % i 2016 til blot 36,6 % i 2017. For at løfte de centrale udfordringer og sikre, at afgørelser om tilbagesendelser fuldbyrdes, skal der en målrettet revision af direktivet om tilbagesendelse til, navnlig for at nedbringe tilbagesendelsesprocedurernes varighed betydeligt og sikre en bedre forbindelse mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne og en mere effektiv anvendelse af foranstaltningerne til forebyggelse af forsvinden. For at opnå en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er det nødvendigt, at der hurtigt vedtages en målrettet omarbejdning af direktivet om tilbagesendelse.

Ved en sådan målrettet omarbejdning bør der:

- tilrettelægges en ny procedure for hurtig tilbagesendelse af ansøgere om international beskyttelse, der har fået afslag på deres ansøgning i forbindelse med asylgrænseproceduren
- skabes tydeligere og mere effektive regler om vedtagelse af afgørelser om tilbagesendelse og om klager over sådanne afgørelser
- opstilles en klar ramme for samarbejde mellem irregulære migranter og kompetente nationale myndigheder, skabes strømlinede regler for indrømmelse af en frist for frivillig udrejse og opstilles en ramme for tildeling af finansiel og materiel bistand og bistand i naturalier til irregulære migranter, der frivilligt vil vende tilbage til oprindelseslandet
- etableres mere effektive instrumenter til at forvalte og lette den administrative behandling af tilbagesendelser, udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og fuldbyrdelsen af tilbagesendelser for at modvirke ulovlig migration

⁵ COM(2017) 200 final.

⁶ C(2017) 1600 final.

- sikres sammenhæng og synergi med asylprocedurerne
- sikres en mere effektiv brug af frihedsberøvelse for at støtte fuldbyrdelsen af tilbagesendelser.

De foreslåede målrettede ændringer berører ikke direktivets anvendelsesområde og heller ikke beskyttelsen af de nuværende rettigheder for migranter, herunder med hensyn til barnets tarv, familieliv og helbredstilstand. Direktivet vil fortsat sikre fuld overholdelse af migranternes grundlæggende rettigheder, særlig nonrefoulementprincippet.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag udbygger de eksisterende bestemmelser i direktivet om tilbagesendelse med henblik på at sikre en effektiv tilbagesendelse af irregulære migranter under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og nonrefoulementprincippet.

Det bygger navnlig på gennemførelsen af Kommissionens nye handlingsplan og henstilling om tilbagesendelse fra marts 2017 samt den reviderede håndbog om tilbagesendelse, der blev vedtaget i november 2017⁷, og supplerer forslaget om yderligere at styrke Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Formålet er at sikre en effektiv kontrol ved EU's ydre grænser og i væsentlig grad at optrappe tilbagesendelsen af irregulære migranter.

For i højere grad at fremme frivillig tilbagevenden bør medlemsstaterne desuden iværksætte operationelle programmer, hvorigennem der ydes øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden, som kan omfatte støtte til reintegration i tredjelande, idet der tages hensyn til de fælles standarder for programmer for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration⁸ med henblik på yderligere harmonisering af sådanne programmer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med den europæiske dagsorden for migration, og hvori formand Junckers politiske retningslinjer omsættes til en række sammenhængende initiativer, der gensidigt styrker hinanden og bygger på fire hovedelementer. Disse søjler består i at mindske incitamentet til irregulær migration, sikre de ydre grænser og redde liv, føre en stærk asylpolitik og fastlægge en ny politik for lovlig migration.

Forslaget er også en opfølgning på topmødet den 28. juni 2018, hvor Det Europæiske Råd anmodede om, at tilbagesendelsen af irregulære migranter optrappes betydeligt, og udtrykte tilfredshed over Kommissionens planer om at forelægge lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik.

Dette forslag er i overensstemmelse med andre EU-politikker og styrker disse, bl.a.:

- Det fælles europæiske asylsystem, idet der skabes øget synergi mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne, især i forbindelse med grænseprocedurerne.
- Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, der yderligere styrker mandatet til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning på området tilbagesendelse. Desuden skal der ifølge nærværende forslag oprettes nationale systemer til forvaltning af tilbagesendelser, som bør være forbundet med et centralt system, der oprettes af agenturet ifølge det nye forslag til en forordning om den europæiske grænse- og kystvagt, som udgør en del af den aktuelle lovgivningspakke.

⁷ C(2017) 6505.

⁸ Ikkebindende fælles standarder for programmer for støttet frivillig tilbagevenden (og reintegration), som medlemsstaterne iværksætter (8829/16).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag er en omarbejdning af direktivet om tilbagesendelse og bør derfor baseres på artikel 79, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som giver Unionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold.

• Variabel geometri

Hvad angår variabel geometri, anvendes der i dette forslag en ordning, der kan sammenlignes med ordningen i det nuværende direktiv om tilbagesendelse.

Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om dette direktiv til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre direktivet i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne.

Hvad angår Det Forenede Kongerige og Irland, har direktivet om tilbagesendelse hybridkarakter, således som det afspejles i betragtning 48 og 49 heri. Det følger heraf, at både protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne, og protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaterne, finder anvendelse på dette forslag.

På grundlag af de respektive aftaler om associering af Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, bør disse lande være bundet af dette direktiv.

• Nærhedsprincippet

Formålet med dette forslag er at afhjælpe de vigtigste mangler og hindringer, som medlemsstaterne møder i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelser. Forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring samt tilbagesendelse af personer, der ikke har ret til lovligt ophold, er i alle medlemsstatsers interesse og et mål, som kun kan nås i fællesskab. Der er derfor behov for en yderligere indsats på EU-plan for at gøre EU's tilbagesendelsespolitik mere effektiv, idet nærhedsprincippet overholdes fuldt ud, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

• Proportionalitetsprincippet

Sammen med forslaget om et udvidet mandat til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har dette forslag til formål at reagere på de udfordringer, som Unionen står over for med hensyn til migrationsstyring og tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. Forslaget indgår i og styrker de eksisterende rammer for tilbagesendelsespolitikken, der også omfatter operationelle støtteredskaber og programmer samt finansieringsmekanismer, der er til rådighed for medlemsstaternes myndigheder og organisationer, som har at gøre med tilbagesendelser. Ændringerne i direktivet om tilbagesendelse er begrænsede og målrettede og har til formål at afhjælpe de vigtigste mangler ved tilbagesendelsesprocedurerne og mindske de hindringer, som medlemsstater møder, når de foretager tilbagesendelser, samtidig med at de berørte tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder overholdes. Forslaget går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de erklærede mål.

- **Valg af retsakt**

Direktivet om tilbagesendelse indeholder allerede en række solide standarder for en effektiv og værdig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Formålet med det aktuelle forslag er at indføre målrettede ændringer i direktivet for at afhjælpe visse konstaterede mangler og hindringer, som medlemsstaterne møder i forbindelse med tilbagesendelser. Da forslaget går ud på at omarbejde direktivet om tilbagesendelse, er det mest hensigtsmæssigt at vælge samme type retsakt.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Evaluerings- og overvågningsmekanismen til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne⁹ og de oplysninger, der indsamles via Ekspertgruppen om Tilbagesendelse under Det Europæiske Migrationsnetværk (EMN REG) og via Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har gjort det muligt at foretage en omfattende vurdering af, hvordan medlemsstaterne gennemfører Unionens politik for tilbagesendelse.

Siden 2015, hvor den første evaluering vedrørende tilbagesendelser fandt sted, er der konstateret en række tværgående elementer, der er fælles for de nationale tilbagesendelsessituationer og -systemer, som indtil nu er blevet vurderet (i 21 medlemsstater og associerede Schengenlande).

- **Høringer af interesserede parter**

I konklusionerne fra mødet i oktober 2016 opfordrede Det Europæiske Råd til, at de nationale administrative tilbagesendelsesprocesser blev styrket. I Maltaerklæringen af 3. februar 2017 fremhævede Det Europæiske Råd behovet for en revision af EU's tilbagesendelsespolitik baseret på en objektiv analyse af den måde, som de retlige, operationelle, finansielle og praktiske redskaber, der er adgang til på EU-plan og nationalt plan, anvendes på. Det udtrykte tilfredshed over Kommissionens planer om hurtigt at forelægge en ajourført handlingsplan om tilbagesendelse og yde vejledning med henblik på at opnå flere operationelle tilbagesendelser fra EU's og medlemsstaternes side og faktisk tilbagetagelse baseret på gældende ret. I handlingsplanen om tilbagesendelse fra 2015 og efterfølgende i meddelelsen fra 2017 om en mere effektiv tilbagesendelsespolitik og den ledsagende henstilling understregede Kommissionen behovet for en strengere håndhævelse af EU-reglerne om tilbagesendelse for generelt at gøre EU's tilbagesendelsespolitik mere effektiv. I konklusionerne fra mødet i juni 2018 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed over Kommissionens planer om at fremsætte lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik.

Det Europæiske Migrationsnetværk har i løbet af de sidste to år bidraget med specialiserede undersøgelser, svar på ad hoc-forespørgsler og andet informationsmateriale om effektiviteten af tilbagesendelser i EU's medlemsstater, alternativer til frihedsberøvelse, ordninger for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration, frihedsberøvelse og materielle forhold under frihedsberøvelsen, retshjælp i detentionscentre og andre emner.

⁹ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

På det tekniske plan er der udvekslet oplysninger med medlemsstaterne om de aktuelle vanskeligheder med gennemførelsen inden for rammerne af Kontaktgruppen for Tilbagesendelse, Ekspertgruppen om Tilbagesendelse under Det Europæiske Migrationsnetværk og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Dette har navnlig resulteret i en revision af håndbogen om tilbagesendelse og en undersøgelse af effektiviteten i tilbagesendelsesprocessen i EU-medlemsstaterne, foretaget af Det Europæiske Migrationsnetværk. Formålet med denne undersøgelse var at analysere, hvilken virkning EU-reglerne om tilbagesendelse — herunder direktivet om tilbagesendelse og EU-Domstolens retspraksis på området — har på medlemsstaternes tilbagesendelsespolitik og -praksis og dermed på effektiviteten i tilbagesendelsesprocessen i hele EU.

- **Konsekvensanalyse**

Det har været et vigtigt mål for Kommissionen i de seneste år at sikre, at flere afgørelser om tilbagesendelse føres ud i livet. Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og det dermed forbundne nye mandat til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning medførte store forbedringer på tilbagesendelsesområdet. Desuden fremgik det af den nye handlingsplan om tilbagesendelse og henstillingen om at gøre tilbagesendelse mere effektiv, der blev offentliggjort i marts 2017, hvordan mangler i medlemsstaternes tilbagesendelsesprocedurer og -praksis hæmmer effektiviteten i tilbagesendelsessystemet. På denne baggrund indledte Kommissionen og medlemsstaterne tekniske konsultationer for at analysere de aktuelle udfordringer i forbindelse med tilbagesendelser og kortlægge manglerne, og konklusionen var, at der var behov for en målrettet revision af den eksisterende lovgivning. Disse konsultationer og den efterfølgende analyse af de centrale spørgsmål førte til revisionen af håndbogen om tilbagesendelse i november 2017. Civilsamfundet blev også hørt, og desuden blev der inden for rammerne af Schengenevalueringsmekanismen udarbejdet en detaljeret oversigt over de problemer, der skal afhjælpes på tilbagesendelsesområdet. Gennem ovennævnte processer var interessenterne i stand til at kortlægge både de retlige og praktiske hindringer for effektive tilbagesendelser i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om tilbagesendelse og at klarlægge behovet for en målrettet revision af direktivet.

I konklusionerne fra mødet i juni 2018 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed over Kommissionens planer om at fremsætte lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik. I betragtning af, at der er foretaget en grundig vurdering af de centrale spørgsmål på tilbagesendelsesområdet, og at det haster med at fremlægge lovgivningsforslag, og i anerkendelse af, at en revision af det eksisterende direktiv er den mest hensigtsmæssige løsning både hvad angår indhold og tidsplan, anses en konsekvensanalyse af dette forslag ikke for nødvendig.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Navnlig respekterer forslaget fuldt ud den menneskelige værdighed, retten til livet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, asylretten og retten til beskyttelse i tilfælde af udsendelse og udvisning, nonrefoulementprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling samt retten til adgang til effektive retsmidler og børns rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag indebærer ikke nogen finansiel eller administrativ byrde for Unionen. Det har derfor ingen indvirkning på EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen rapporterer om anvendelsen af direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet inden for tre år efter dets ikrafttræden og derefter hvert tredje år. I den forbindelse kan Kommissionen foreslå ændringer, der anses for nødvendige.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Formålet med de målrettede ændringer i dette forslag er at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv, herunder dets samordning med afslutningen af asylprocedurerne. De målrettede ændringer ændrer ikke de garantier og rettigheder, som tredjelandstatsborgere har, og respekterer deres grundlæggende rettigheder, navnlig nonrefoulementprincippet.

Der redegøres for ændringer, der er indført i forhold til:

1) Risiko for, at den pågældende forsvinder (artikel 6): der er et stærkt behov for EU-dækkende objektive kriterier for at fastslå, om der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, herunder uautoriserede sekundære bevægelser. For at undgå forskellige eller ineffektive fortolkninger fastlægges der i forslaget som led i en samlet vurdering af de særlige omstændigheder i den enkelte sag en fælles, ikkeudtømmende liste over objektive kriterier for at fastslå, om der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde.

2) Forpligtelse til at samarbejde (artikel 7): Det er i stigende grad blevet konstateret, at ikke alle tredjelandstatsborgere samarbejder i forbindelse med tilbagesendelsesprocedurerne og således lægger hindringer i vejen for at vende tilbage. Det er derfor nødvendigt at indføre en udtrykkelig forpligtelse for tredjelandstatsborgere til at samarbejde med de nationale myndigheder i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne, navnlig for at fastslå og kontrollere deres identitet med henblik på at opnå et gyldigt rejsedokument og sikre en vellykket fuldbyrdelse af afgørelsen om tilbagesendelse. Dette afspejler en lignende forpligtelse til at samarbejde med de kompetente myndigheder, som allerede eksisterer og gælder i forbindelse med asylprocedurer.

3) Når der træffes en afgørelse om tilbagesendelse i forbindelse med ophør af lovligt ophold (artikel 8): da medlemsstaterne ikke systematisk træffer afgørelser om tilbagesendelse i forbindelse med ophør af lovligt ophold, præciseres det i forslaget, at det er nødvendigt at træffe en afgørelse om tilbagesendelse, umiddelbart efter at der er truffet en afgørelse om afslag på eller ophør af lovligt ophold. Når en afgørelse om tilbagesendelse træffes umiddelbart efter eller i samme retsakt som en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, suspenderes fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, indtil afvisningen bliver endelig, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

4) Frivillig udrejse (artikel 9): der er behov for at tilpasse bestemmelserne for indrømmelse af en frist for frivillig udrejse. En sådan frist bør ikke være længere end 30 dage som allerede fastsat i det gældende tilbagesendelsesdirektiv. Dette forslag gør det imidlertid ikke længere obligatorisk at indrømme en frist på mindst syv dage ved fastsættelsen af varigheden af fristen for frivillig udrejse. Det giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en kortere frist. I

forslaget fastsættes også en række tilfælde, hvor det bliver obligatorisk ikke at indrømme en frist for frivillig udrejse.

5) Indrejseforbud udstedt i forbindelse med ind- og udrejsekontrol ved udrejse (artikel 13): når en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold afsløres for første gang, idet vedkommende er ved at forlade Unionen, kan det under visse omstændigheder være hensigtsmæssigt at pålægge et indrejseforbud for at forebygge fremtidig genindrejse og dermed mindske risikoen for ulovlig indvandring. Samtidig bør dette ikke forsinke vedkommendes afrejse, da personen allerede er ved at forlade medlemsstaternes område. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for efter en individuel vurdering og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet at pålægge et indrejseforbud uden at træffe en afgørelse om tilbagesendelse.

6) Forvaltning af tilbagesendelser (artikel 14): effektive tilbagesendelsesprocedurer kræver instrumenter, der gør det muligt straks at stille oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder, og operationelle ordninger, der yder øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagesendelsen til personer, der vender tilbage, med passende operationel og finansiel støtte fra EU. I forslaget fastsættes en forpligtelse til at have nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser, der leverer rettidige oplysninger om tredjelandsstatsborgernes identitet og retlige situation, som er relevante for overvågningen og opfølgningen af de enkelte sager Disse skal knyttes til et centralt system oprettet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med den nye forordning, der indgår i denne pakke.

I forslaget pålægges medlemsstaterne også en forpligtelse til at udarbejde programmer for frivillig tilbagevenden, som også kan omfatte støtte til reintegration.

7) Retsmidler og klageadgang (artikel 16): tilbagesendelsesprocedurerne effektivitet og hurtighed skal suppleres af passende garantier. Fristen for indgivelse af klager over afgørelser om tilbagesendelse varierer betydeligt medlemsstaterne imellem, nemlig fra nogle få dage til en måned eller mere. I overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder skal fristen give tilstrækkelig tid til at sikre adgang til effektive retsmidler uden at forsinke tilbagesendelsesprocedurerne.

I forslaget fastsættes en specifik frist (fem dage) for indgivelse af klager over afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet i sager, hvor afgørelsen om tilbagesendelse er en følge af en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, der er blevet endelig.

Hvis risikoen for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet ikke allerede er blevet vurderet af en retslig myndighed i asylprocedurerne, skal der indrømmes en automatisk opsættende virkning af klagen over en afgørelse om tilbagesendelse. Dette er det eneste obligatoriske tilfælde, hvor der indrømmes en automatisk opsættende virkning i henhold til dette forslag, uden at dette berører medlemsstaternes kompetente nationale myndigheders eller organers forpligtelse til midlertidigt at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse i enkelte sager, hvor det skønnes nødvendigt af andre grunde. En sådan afgørelse om midlertidig suspension skal træffes hurtigt og som hovedregel inden for 48 timer.

I forslaget fastsættes det også, at der kun kan klages ved en enkelt retsinstans over en afgørelse om tilbagesendelse, som er resultatet af en forudgående negativ afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, som allerede er prøvet ved en anden retsinstans.

Endelig indeholder det en yderligere harmonisering af bestemmelserne om efter anmodning at yde gratis retshjælp og/eller repræsentation i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i henhold til EU-retten om asyl.

8) Frihedsberøvelse (artikel 18): der er behov for målrettede ændringer af bestemmelserne om frihedsberøvelse. For det første er der opstået nye risici i de senere år, hvilket gør det nødvendigt, at tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold, der udgør en trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, kan frihedsberøves, hvis det anses for nødvendigt. Dette er en ny begrundelse for frihedsberøvelse i forbindelse med tilbagesendelsesprocedurer, men denne begrundelse for frihedsberøvelse findes allerede i EU-retten om asyl.

For det andet er den maksimale varighed af frihedsberøvelse, som i øjeblikket er fastsat af flere medlemsstater, betydeligt kortere end den periode, der er tilladt i tilbagesendelsesdirektivet, og er til hinder for effektive udsendelser. Selv om den maksimale varighed for frihedsberøvelse på 6 måneder og muligheden for at forlænge den under særlige omstændigheder ikke ændres, indeholder dette forslag krav om, at der i den nationale lovgivning fastsættes en indledende mindsteperiode for frihedsberøvelse på mindst 3 måneder for at sikre en mere hensigtsmæssig afspejling af den tid, det tager at gennemføre vellykkede tilbagesendelses- og tilbagetagelsesprocedurer med tredjelande. Frihedsberøvelse skal dog være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu.

9) Grænseprocedure (artikel 22): Samtidig med at forslaget bibeholder medlemsstaternes mulighed for at fravige anvendelsen af reglerne i tilbagesendelsesdirektivet i grænsesager, der er omfattet af artikel 2, stk. 2, litra a), indeholder det specifikke, forenklede bestemmelser, der gælder for tredjelandssstatsborgere, der har været underlagt asylgrænseprocedurer: udstedelse af en afgørelse ved hjælp af en forenklet formular, ingen frist for frivillig tilbagevenden som hovedregel (medmindre tredjelandssstatsborgeren er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og samarbejder med de nationale myndigheder), kortere frist for indgivelse af en klage, særlig begrundelse for frihedsberøvelse. Denne grænseprocedure for tilbagesendelse vil følge op på asylgrænseproceduren. For at lette tilbagesendelsen foreslås det at sikre, at frihedsberøvelsen af en tredjelandssstatsborger, der allerede er blevet frihedsberøvet under behandlingen af sin ansøgning om international beskyttelse som led i asylgrænseproceduren, kan opretholdes i en periode på højst 4 måneder under grænseproceduren for tilbagesendelse. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse ikke fuldbyrdes i løbet af denne periode, kan tredjelandssstatsborgeren frihedsberøves yderligere, hvis en af de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne vedrørende de almindelige regler om frihedsberøvelse, er opfyldt, og i den varighed, der er fastsat for frihedsberøvelse, i henhold til artikel 18.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af
tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning)***Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i
Salzburg den 19.-20. september 2018*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten ~~om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ ☒ om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒, særlig artikel ~~63, nr. 3), litra b)~~ ☒ 79, stk. 2, litra c) ☒,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

- (1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/(EF)¹⁰. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En effektiv og retfærdig tilbagesendelsespolitik er et afgørende led i Unionens strategi for en bedre forvaltning af migration, der omfatter alle aspekter heraf, således som det afspejles i den europæiske dagsorden for migration fra maj 2015¹¹.
- (3) I konklusionerne fra topmødet den 28. juni 2018 understregede Det Europæiske Råd, at det er nødvendigt at optrappe den effektive tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt, og det udtrykte tilfredshed over Kommissionens planer om at forelægge lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

¹¹ COM(2015) 240 final.

↓ 2008/115/EF, betragtning 1
(tilpasset)

~~Det Europæiske Råd fastlagde på sit møde i Tammerfors den 15. 16. oktober 1999 en sammenhængende strategi på indvandrings- og asylområdet, som omfattede oprettelse af et fælles asylsystem, en politik for lovlig indvandring og bekæmpelse af ulovlig indvandring.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 2
(tilpasset)

~~Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Bruxelles den 4. 5. november 2004 til, at der udformes en effektiv udsendelses- og repatrieringspolitik, der bygger på fælles standarder, så personer tilbagesendes på en human måde og med fuld respekt for deres grundlæggende rettigheder og værdighed.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 3
(tilpasset)

~~Europarådets Ministerudvalg vedtog den 4. maj 2005 »Tyve retningslinjer om tvangsmæssig tilbagesendelse«.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 4
(tilpasset)
⇒ nyt

- (4) ☒ Denne europæiske tilbagesendelsespolitik bør bygge på fælles standarder, så personer tilbagesendes på en human måde og med fuld respekt for deres grundlæggende rettigheder og værdighed ☒ ⇒ såvel som for folkeretten, herunder forpligtelser hvad angår beskyttelse af flygtninge og på menneskerettighedsområdet. ⇐ Der skal fastsættes klare, gennemsigtige og retfærdige regler for at sikre en effektiv tilbagesendelsespolitik, ~~der er en nødvendig del af en velforvaltet migrationspolitik~~ ⇒ der har en afskrækkende virkning på irregulær migration og sikrer sammenhæng med og bidrager til integriteten af det fælles europæiske asylsystem og systemet for lovlig migration ⇐ .
-

↓ 2008/115/EF, betragtning 5

- (5) Med dette direktiv bør der indføres et sæt horisontale regler, som finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i en medlemsstat.

↓ 2008/115/EF, betragtning 6

- (6) Medlemsstaterne bør sikre, at tredjelandstatsborgeres ulovlige ophold bringes til ophør efter en retfærdig og gennemsigtig procedure. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten bør afgørelser, der vedtages efter dette direktiv, træffes efter en konkret og individuel vurdering og baseres på objektive kriterier, således at der tages hensyn til andet end blot det faktum, at der er tale om ulovligt ophold. I forbindelse med anvendelsen af standardformularer til afgørelser vedrørende tilbagesendelse, dvs. afgørelser om tilbagesendelse og, hvis sådanne er truffet, afgørelser om indrejseforbud og om udsendelse, bør medlemsstaterne overholde dette princip og opfylde alle gældende bestemmelser i dette direktiv fuldt ud.

↓ nyt

- (7) Sammenhængen mellem en afgørelse, der bringer en tredjelandstatsborgers lovlige ophold til ophør, og vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse bør styrkes for at mindske risikoen for, at den pågældende forsvinder, og sandsynligheden for uautoriserede sekundære bevægelser. Det er nødvendigt at sikre, at der træffes afgørelse om tilbagesendelse umiddelbart efter, at afgørelsen om afslag på eller ophør af lovligt ophold er truffet, eller ideelt set i samme retsakt eller afgørelse. Dette bør navnlig gælde i tilfælde, hvor der gives afslag på en ansøgning om international beskyttelse, forudsat at tilbagesendelsesproceduren suspenderes, indtil afslaget bliver endeligt, og resultatet af en klage over afslaget foreligger.

↓ 2008/115/EF, betragtning 7
(tilpasset)

- (8) Det understreges, at der er behov for tilbagetagelsesaftaler på ~~fællesskabs~~ ☒ EU-☒plan og bilateralt plan med tredjelande for at lette tilbagesendelsesprocessen. Internationalt samarbejde med oprindelseslandene i alle faser af tilbagesendelsesprocessen er en forudsætning for en bæredygtig tilbagevenden.

↓ 2008/115/EF, betragtning 8

- (9) Det anerkendes, at det er medlemsstaternes legitime ret at sende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold tilbage, forudsat at der findes retfærdige og effektive asylsystemer, som fuldt ud respekterer nonrefoulementprincippet.

↓ 2008/115/EF, betragtning 9

- (10) I henhold til Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratrækelse af flygtningestatus i medlemsstaterne¹² bør en

¹² Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratrækelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13).

tredjelandstatsborger, der har ansøgt om asyl i en medlemsstat, ikke anses for at opholde sig ulovligt på den medlemsstats område, før der gives afslag på ansøgningen eller en afgørelse, der bringer den pågældendes opholdsret som asylansøger til ophør, er trådt i kraft.

↓ nyt

- (11) For at skabe klarere og mere effektive regler for indrømmelse af en frist for frivillig udrejse og for frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere bør vurderingen af, om der er risiko, for at den pågældende person forsvinder, være baseret på EU-dækkende objektive kriterier. Desuden bør der i dette direktiv fastsættes specifikke kriterier, der danner grundlag for en afkræftelig formodning om, at der er risiko for, at den pågældende forsvinder.
- (12) For at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv bør der fastslås et klart ansvar for tredjelandstatsborgere, navnlig en forpligtelse til at samarbejde med myndighederne i alle faser af tilbagesendelsesproceduren, herunder ved at fremlægge de oplysninger og elementer, der er nødvendige for at vurdere deres individuelle situation. Samtidig er det nødvendigt at sikre, at tredjelandstatsborgere oplyses om, hvilke konsekvenser en manglende opfyldelse af disse forpligtelser har i forbindelse med vurderingen af risikoen for, at den pågældende forsvinder, indrømmelsen af en frist for frivillig udrejse og muligheden for at idømme frihedsberøvelse samt adgangen til programmer, der yder logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier.

↓ 2008/115/EF, betragtning 10 (tilpasset)
⇒ nyt

- (13) Når der ikke er grund til at tro, at ~~der~~ indrømmelse af en frist for frivillig udrejse ~~kan~~ ~~der~~ kan undergrave formålet med en tilbagesendelsesprocedure, bør frivillig tilbagevenden foretrækkes frem for tvangsmæssig tilbagesendelse, og der bør gives en ~~⇒ passende ⇐~~ frist for frivillig udrejse ~~⇒~~ på op til 30 dage, alt afhængigt af udsigten til, at den pågældende vender tilbage til oprindelseslandet ~~⇐~~. ~~⇒~~ Der bør ikke indrømmes en frist for frivillig udrejse, hvis det vurderes, at der er risiko for, at den pågældende forsvinder, hvis vedkommende har fået en tidligere ansøgning om lovligt ophold afvist som åbenbart grundløs eller svigagtig, eller hvis vedkommende udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed. ~~⇐ Denne En frist for frivillig udrejse bør kunne forlænges, når det skønnes nødvendigt på grund af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag. For at fremme frivillig tilbagevenden bør medlemsstaterne yde øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden og udnytte de relevante finansieringsmuligheder under Den Europæiske Tilbagesendelsesfond bedst muligt.~~

↓ nyt

- (14) For at fremme frivillig tilbagevenden bør medlemsstaterne have operationelle programmer, der yder øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden,

som kan omfatte støtte til reintegration i de pågældende tredjelande, idet der tages hensyn til de fælles standarder for programmer for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration, der er udviklet af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og godkendt af Rådet.

↓ 2008/115/EF, betragtning 11

- (15) Der bør indføres et fælles minimumssæt af retssikkerhedsgarantier for afgørelser vedrørende tilbagesendelse for at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers interesser.

↓ nyt

- (16) Fristen for indgivelse af klager over afgørelser vedrørende tilbagesendelse skal være tilstrækkelig lang til at sikre adgang til et effektivt retsmiddel, idet der samtidig tages hensyn til, at lange frister kan have negative følger for tilbagesendelsesprocedurerne. For at undgå eventuelt misbrug af rettigheder og procedurer bør der fastsættes en frist på højst fem dage til at klage over en afgørelse om tilbagesendelse. Denne bestemmelse bør kun finde anvendelse, når en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse er blevet endelig, herunder efter en eventuel domstolsprøvelse.
- (17) En klage over en afgørelse om tilbagesendelse, som er baseret på en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, der allerede har været genstand for et effektivt retsmiddel, bør kun kunne indbringes for en enkelt retsinstans, da den pågældende tredjelandstatsborgers personlige situation allerede vil være blevet endeligt behandlet af en anden retsinstans som led i asylproceduren.
- (18) Klager over afgørelser om tilbagesendelse bør kun have automatisk opsættende virkning i tilfælde, hvor der er risiko for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet.
- (19) I tilfælde, hvor der ikke er risiko for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet, bør klager over afgørelser om tilbagesendelse ikke automatisk have opsættende virkning. De retslige myndigheder bør have mulighed for midlertidigt at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse i individuelle tilfælde af andre årsager, enten på anmodning af den pågældende tredjelandstatsborger eller på eget initiativ, hvis det skønnes nødvendigt. Sådanne afgørelser bør som hovedregel træffes inden for 48 timer. Når det er berettiget på grund af sagens kompleksitet, bør de retslige myndigheder træffe sådanne afgørelser uden unødigt forsinkelse.
- (20) For at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv og undgå unødvendige forsinkelser bør fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, uden at det må skade den berørte tredjelandstatsborgers rettigheder, ikke automatisk suspenderes, hvis risikoen for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet allerede er blevet vurderet, og adgangen til retsmidler reelt er blevet udnyttet som led i asylproceduren forud for vedtagelsen af den afgørelse om tilbagesendelse, der klages over, medmindre den pågældende tredjelandstatsborgers situation har ændret sig væsentligt i mellemtiden.

↓ 2008/115/EF, betragtning 11
(tilpasset)
⇒ nyt

- (21) Der bør ⇒ , på anmodning, ⇐ ydes den nødvendige retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler. ~~Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning fastlægge, i hvilke~~ ☒ bør der opstilles en liste over ☒ tilfælde ☒, hvor ☒ retshjælp ~~bør~~ anses for nødvendig.

↓ 2008/115/EF, betragtning 12

- (22) Der bør træffes foranstaltninger for så vidt angår tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som endnu ikke kan udsendes. Deres grundlæggende fornødenheder bør defineres i overensstemmelse med national lovgivning. For at kunne dokumentere deres særlige situation i tilfælde af administrativ kontrol bør disse personer forsynes med skriftlig bekræftelse af deres situation. Medlemsstaterne bør have vide skønsmæssige hensyn til den skriftlige bekræftelses udformning og format og bør også kunne indføje den i afgørelser vedrørende tilbagesendelse, der vedtages i henhold til dette direktiv.

↓ 2008/115/EF, betragtning 13

- (23) Anvendelsen af tvangsforanstaltninger bør udtrykkeligt ske i overensstemmelse med proportionalitets- og effektivitetsprincippet for så vidt angår de anvendte midler og de forfulgte mål. Der bør fastsættes minimumsgarantier for gennemførelsen af tvangsmæssig tilbagesendelse under hensyntagen til Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse¹³. Medlemsstaterne bør kunne benytte sig af forskellige muligheder for at overvåge tvangsmæssig tilbagesendelse.

↓ 2008/115/EF, betragtning 14

- (24) Virkningerne af nationale tilbagesendelsesforanstaltninger bør gives en europæisk dimension, ved at der indføres et indrejseforbud, som forbyder indrejse i og ophold på alle medlemsstaternes område. Varigheden af indrejseforbuddet bør fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante forhold i den enkelte sag og bør normalt ikke overstige fem år. Der bør i denne forbindelse navnlig tages hensyn til, om den pågældende tredjelandsstatsborger allerede har været genstand for mere end én afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse eller er indrejst på en medlemsstats område under et indrejseforbud.

¹³ Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28).

↓ nyt

- (25) Når en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold afsløres i forbindelse med udrejsekontrol ved de ydre grænser, kan det være hensigtsmæssigt at pålægge et indrejseforbud for at forebygge fremtidig genindrejse og dermed mindske risikoen for ulovlig indvandring. Når det er berettiget, kan den kompetente myndighed efter en individuel vurdering og under anvendelse af proportionalitetsprincippet pålægge et indrejseforbud uden at træffe afgørelse om tilbagesendelse for at undgå at udsætte den pågældende tredjelandstatsborgers udrejse.

↓ 2008/115/EF, betragtning 15

- (26) Det bør være op til medlemsstaterne at træffe beslutning om, hvorvidt fornyet vurdering af afgørelser vedrørende tilbagesendelse indebærer, at appelmyndigheden eller klageinstansen har beføjelse til at lade sin egen afgørelse vedrørende tilbagesendelse træde i stedet for den tidligere afgørelse.

↓ 2008/115/EF, betragtning 16

- (27) Anvendelse af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse bør ~~begrænses og~~ ske i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet for så vidt angår de anvendte midler og de forfulgte mål. Frihedsberøvelse er kun berettiget for at forberede en tilbagesendelse eller gennemføre en udsendelsesproces, og hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige.

↓ nyt

- (28) På grundlag af en vurdering i hver enkelt sag bør der træffes afgørelse om frihedsberøvelse, hvis der er risiko for, at den pågældende forsvinder, hvis den pågældende undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelsen eller for udsendelsesprocessen, eller hvis vedkommende udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.
- (29) Da den maksimale varighed af frihedsberøvelse i nogle medlemsstater ikke er tilstrækkelig til at sikre gennemførelsen af tilbagesendelser, bør der fastsættes en maksimal varighed på mellem tre og seks måneder, som kan forlænges, for at give tilstrækkelig tid til at gennemføre tilbagesendelsesproceduren, uden at dette berører de etablerede beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer, at frihedsberøvelse kun anvendes, når den er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet, og kun så længe udsendelsen er under forberedelse.
- (30) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte sanktioner og strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder fængselsstraf, i forbindelse med overtrædelser af migrationsreglerne, forudsat at sådanne sanktioner er forenelige med målene for dette direktiv, ikke bringer anvendelsen af dette direktiv i fare og sikrer fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

- (31) Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere bør behandles humant og værdigt med respekt for deres grundlæggende rettigheder og under overholdelse af folkeretten og national ret. Med forbehold for de retshåndhævende myndigheders første pågribelse i henhold til national lovgivning bør frihedsberøvelse som hovedregel finde sted i særlige faciliteter for frihedsberøvede.
-

- (32) Uden at det berører medlemsstaternes mulighed for ikke at anvende dette direktiv i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), bør en grænseprocedure, der anvendes i overensstemmelse med forordning (EU).../... [*forordningen om asylprocedurer*], efterfølges af en specifik grænseprocedure for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som har fået afslag på deres ansøgning om international beskyttelse efter asylgrænseproceduren, for at sikre direkte komplementaritet mellem asylgrænseproceduren og grænseproceduren for tilbagesendelse og forhindre, at der opstår huller mellem procedurerne. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige regler for at sikre sammenhæng og synergi mellem de to procedurer og bevare integriteten og effektiviteten i hele processen.
- (33) For at sikre, at tilbagesendelsen fuldbyrdes i forbindelse med grænseproceduren, bør der ikke indrømmes en frist for frivillig udrejse. Dog bør tredjelandstatsborgere, der er indehavere af et gyldigt rejsedokument og samarbejder med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesproceduren, indrømmes en frist for frivillig udrejse. I sådanne tilfælde bør de pågældende tredjelandstatsborgere overdrage deres rejsedokumenter til den kompetente myndighed indtil udrejsen, så det forhindres, at de forsvinder.
- (34) For at sikre en hurtig behandling af sagen skal der fastsættes en maksimal tidsfrist for indgivelse af en klage over en afgørelse om tilbagesendelse, der følger efter en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som er truffet efter grænseproceduren og er blevet endelig.
- (35) En klage over en afgørelse om tilbagesendelse, der træffes som led i grænseproceduren, bør automatisk have opsættende virkning, hvis der er risiko for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet, hvis den pågældende tredjelandstatsborgers situation har ændret sig væsentligt, siden der som led i asylgrænseproceduren blev truffet afgørelse om afslag på vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, eller hvis adgangen til retsmidler ikke reelt er blevet udnyttet i forbindelse med den afgørelse om afslag på ansøgningen om international beskyttelse, der er truffet som led i asylgrænseproceduren.
- (36) Det er nødvendigt og rimeligt at sikre, at frihedsberøvelsen af en tredjelandstatsborger under behandlingen af dennes ansøgning om international beskyttelse som led i asylgrænseproceduren kan opretholdes med henblik på at forberede tilbagesendelsen og/eller gennemføre en udsendelsesproces, når den pågældende har fået afslag på sin ansøgning. For at undgå, at en tredjelandstatsborger automatisk løslades og får lov til at rejse ind i en medlemsstat, selv om den pågældende er blevet nægtet opholdsret, er der behov for en begrænset periode til at forsøge at fuldbyrde den afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet ved grænsen. Den

pågældende tredjelandsstatsborger bør kunne frihedsberøves som led i grænseproceduren i en periode på højst fire måneder, dog kun så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu. Denne periode bør ikke berøre andre perioder med frihedsberøvelse, der er fastsat i dette direktiv. Hvis det ikke har været muligt at fuldbyrde en tilbagesendelse inden udløbet af den førstnævnte periode, kan der træffes afgørelse om yderligere frihedsberøvelse af tredjelandsstatsborgeren i henhold til en anden bestemmelse i dette direktiv og for det deri fastsatte tidsrum.

↓ 2008/115/EF, betragtning 18
(tilpasset)
⇒ nyt

- (37) Medlemsstaterne bør have hurtig adgang til oplysninger om andre medlemsstaters afgørelser ⇒ om tilbagesendelse og ⇐ om indrejseforbud. ~~Denne udveksling af oplysninger~~ ☒ En sådan adgang ☒ bør være ~~finde sted~~ i overensstemmelse med ⇒ forordning (EU) .../...¹⁴ [*forordning om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold*] og ⇐ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 ~~om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)~~¹⁵ ⇒ , herunder for at lette gensidig anerkendelse af disse afgørelser mellem de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 2001/40/EF¹⁶ og Rådets beslutning 2004/191/EF¹⁷ ⇐ .

↓ nyt

- (38) Etablering af systemer til forvaltning af tilbagesendelser i medlemsstaterne bidrager til en mere effektiv tilbagesendelsesproces. Hvert nationalt system bør indeholde ajourførte oplysninger om tredjelandsstatsborgernes identitet og retlige situation, som er relevante for overvågningen og opfølgningen af de enkelte sager. For at fungere effektivt og mindske den administrative byrde væsentligt bør sådanne nationale tilbagesendelsessystemer være forbundet med Schengeninformationssystemet, så registreringen af tilbagesendelsesrelaterede oplysninger lettes og fremskyndes, og med det centrale system oprettet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i henhold til forordning (EU) .../... [*forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt*].

¹⁴ [*forordning om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold*] (EUT L ...).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

¹⁶ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere (EUT L 149 af 2.6.2001, s. 34).

¹⁷ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere (EUT L 149 af 2.6.2001, s. 34), og Rådets beslutning 2004/191/EF af 23. februar 2004 om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere (EUT L 60 af 27.2.2004, s. 55).

↓ 2008/115/EF, betragtning 19
⇒ nyt

- (39) Samarbejde mellem de involverede institutioner på alle niveauer i tilbagesendelsesprocessen og udveksling og fremme af bedste praksis ⇒ , herunder gennem brug og regelmæssig ajourføring af håndbogen om tilbagesendelse, så den afspejler den lovgivningsmæssige og politiske udvikling, ⇐ bør ledsage gennemførelsen af dette direktiv og sikre europæisk merværdi.
-

↓ nyt

- (40) Unionen yder finansiell og operationel støtte for at opnå en effektiv gennemførelse af dette direktiv. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af Unionens finansielle instrumenter, programmer og projekter vedrørende tilbagesendelse, særlig i henhold til forordning (EU).../... [*forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond*], samt af den operationelle bistand, der ydes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i henhold til forordning (EU).../... [*forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt*]. EU-støtten bør navnlig anvendes til at etablere systemer til forvaltning af tilbagesendelser og programmer, der yder logistisk, finansiell og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier i forbindelse med tilbagesendelse — og om relevant reintegration — af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.
-

↓ 2008/115/EF, betragtning 20
(tilpasset)

- (41) Målet for dette direktiv, nemlig at indføre fælles regler for tilbagesendelse, udsendelse, anvendelse af tvangsforanstaltninger, frihedsberøvelse og indrejseforbud, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på ~~fællesskabs~~ EU- ~~plan~~; ~~Fællesskabet~~ ~~Unionen~~ kan derfor ~~træffe~~ vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med ~~subsidiaritets~~ nærhedsprincippet, jf. ~~traktatens~~ artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
-

↓ 2008/115/EF, betragtning 21

- (42) Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

↓ 2008/115/EF, betragtning 22

- (43) I overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder bør "barnets tarv" være et væsentligt hensyn for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv. I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder bør respekten for familielivet være et væsentligt hensyn for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv.

↓ 2008/115/EF, betragtning 23

- (44) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

↓ 2008/115/EF, betragtning 24

- (45) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

↓ nyt

- (46) En effektiv gennemførelse af tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i henhold til dette direktiv, er et afgørende element i den omfattende indsats for at bekæmpe irregulær migration og udgør et vigtigt spørgsmål af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- (47) Medlemsstaternes myndigheder er nødt til at behandle personoplysninger for at sikre en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurerne og en vellykket fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse. De tredjelande, hvortil tilbagesendelse sker, er ofte ikke omfattet af afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁸ eller artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680¹⁹, og de har ofte ikke indgået eller har ikke til hensigt at indgå en tilbagetagelsesaftale med Unionen eller på anden vis fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2016/679 eller i de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680. På trods af Unionens omfattende bestræbelser på

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, er det ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelands systematisk opfylder den forpligtelse, der er fastsat i folkeretten, til at tage deres egne statsborgere tilbage. De tilbagetagelsesaftaler, der er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne, og som giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelands i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2016/679 eller i henhold til nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, omfatter kun et begrænset antal tredjelands. I tilfælde, hvor der ikke findes sådanne aftaler, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder kun overføre personoplysninger med henblik på at gennemføre Unionens tilbagesendelsesoperationer, når betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 eller i de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 38 i direktiv (EU) 2016/680 er opfyldt.

↓ 2008/115/EF, betragtning 25
(tilpasset)

- (48) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen ~~nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde~~ ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen²⁰ — udgør en udbygning af Schengenreglerne ~~efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, skal Danmark i overensstemmelse med protokollens artikel ~~5~~ 4 inden seks måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om dette direktiv ~~er vedtaget~~, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre det i sin nationale lovgivning.

↓ 2008/115/EF, betragtning 26
(tilpasset)

- (49) I det omfang dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i forordning (EU) 2016/399 ~~Schengengrænsekodeksen~~, udgør det en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne²². Desuden deltager Det Forenede Kongerige i overensstemmelse

²⁰ ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).~~

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

²² Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

med artikel 1 og 2 i protokollen ~~en~~ ☒ nr. 21 ☒ om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling ☒ for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ☒, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det i sin helhed og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.

↓ 2008/115/EF, betragtning 27
(tilpasset)

- (50) I det omfang dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ ~~Schengengrænsekodeksen~~, udgør det en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne²³. Desuden deltager Irland i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen ~~en~~ ☒ nr. 21 ☒ om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling ☒ for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ☒, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det i sin helhed og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.
-

↓ 2008/115/EF, betragtning 28
(tilpasset)

- (51) For Islands og Norges vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ ~~Schengengrænsekodeksen~~ — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse ☒ de sidstnævnte ☒ to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF²⁴ om visse gennemførelsesbestemmelser til den nævnte aftale.
-

↓ 2008/115/EF, betragtning 29
(tilpasset)

- (52) For Schweiz' vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder

²³ Rådets afgørelse 2002/192/EC af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

²⁴ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~☒~~ forordning (EU) 2016/399 ~~☒~~ Schengengrænsekodeksen — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁵, som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²⁶ ~~om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af den nævnte aftale.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 30
(tilpasset)

- (53) For Liechtensteins vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~☒~~ forordning (EU) 2016/399 ~~☒~~ Schengengrænsekodeksen — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁷, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EF²⁸ ~~2008/261/EF~~²⁹ ~~om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i protokollen.~~

↓ nyt

- (54) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.
- (55) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I angivne frister for gennemførelse af direktivet i national ret —

²⁵ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

²⁶ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

²⁷ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²⁸ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²⁹ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes der fælles standarder og procedurer, som skal anvendes i medlemsstaterne ved tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som er generelle principper i ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ retten og folkeretten, herunder beskyttelse af flygtninge og menneskeretlige forpligtelser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold på en medlemsstats område.
2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv på tredjelandsstatsborgere, som:
 - (a) er genstand for nægtelse af indrejse i medfør af artikel ~~14~~ ~~13~~ i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen, eller som pågribes eller standses af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig overskridelse af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, og som ikke efterfølgende har opnået tilladelse eller ret til ophold i den pågældende medlemsstat
 - (b) er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion eller som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret, eller som er genstand for udleveringsprocedurer.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ som fastsat i artikel 2, nr. 5), i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "tredjelandsstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i ~~traktatens~~ artikel ☒ 20 ☒ ~~17, stk. 1~~ ☒ i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ☒ og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5), i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen

2. "ulovligt ophold": tilstedeværelsen på en medlemsstats område af en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel ~~65~~ i ☒ forordning (EU) 2016/399 ~~Schengengrænsekodexen~~, eller andre betingelser for indrejse, ophold eller bopæl i den pågældende medlemsstat
3. "tilbagesendelse": processen i forbindelse med en tredjelandstatsborgers tilbagevenden — enten frivilligt i overensstemmelse med en forpligtelse til at vende tilbage eller tvangsmæssigt — til:
 - a) ~~=~~ vedkommende tredjelandstatsborgers oprindelsesland eller
 - b) ~~=~~ et transitland i henhold til tilbagetagelsesaftaler på ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ plan eller bilateralt plan eller i henhold til andre ordninger eller
 - c) ~~=~~ et andet tredjeland, som den pågældende tredjelandstatsborger frivilligt beslutter at vende tilbage til, og hvor vedkommende vil blive modtaget
4. "afgørelse om tilbagesendelse": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage
5. "udsendelse": håndhævelse af forpligtelsen til at vende tilbage, dvs. den fysiske transport ud af medlemsstaten
6. "indrejseforbud": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, som forbyder indrejse i og ophold på en medlemsstats område i en nærmere angivet periode, og som ledsager en afgørelse om tilbagesendelse
7. "risiko for at den pågældende ~~vil~~ forsvinder": tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en tredjelandstatsborger, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, vil forsvinde
8. "frivillig udrejse": opfyldelse af forpligtelsen til at vende tilbage inden for den frist, der er fastsat herfor i afgørelsen om tilbagesendelse
9. "sårbare personer": mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre grove former for psykisk, fysisk eller seksuel vold.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
 - (a) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ eller ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og dets medlemsstater og et eller flere tredjelande
 - (b) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke bestemmelser, som kan være gunstigere for tredjelandstatsborgeren, og som er fastsat i gældende ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ ret vedrørende indvandring og asyl.

3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for de personer, det finder anvendelse på, forudsat at sådanne bestemmelser er forenelige med dette direktiv.
4. Hvad angår tredjelandstatsborgere, der er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a), skal medlemsstaterne:
 - (a) sikre, at behandlingen af og beskyttelsesniveauet for disse ikke er mindre gunstig end det, der er fastsat i artikel ~~108~~, stk. 4 og 5 (begrænsning af anvendelsen af tvangsforanstaltninger), artikel ~~119~~, stk. 2, litra a) (udsættelse af udsendelse), artikel ~~1714~~, stk. 1, litra b) og d) (akut lægebehandling og hensyntagen til sårbare personers behov), og artikel ~~1916~~ og ~~2017~~ (forholdene under frihedsberøvelse), og
 - (b) respektere nonrefoulementprincippet.

Artikel 5

Nonrefoulement, barnets tarv, familieliv og helbredstilstand

Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, tager de behørigt hensyn til

- (a) barnets tarv
- (b) familieliv
- (c) den pågældende tredjelandstatsborgers helbredstilstand

og respekterer nonrefoulementprincippet.

↴ nyt

Artikel 6

Risiko for, at den pågældende forsvinder

1. De objektive kriterier, der henvises til i artikel 3, nr. 7), skal mindst omfatte følgende kriterier:
 - (a) manglende dokumentation for identitet
 - (b) intet opholdssted, ingen fast bopæl eller pålidelig adresse
 - (c) manglende økonomiske ressourcer
 - (d) ulovlig indrejse på medlemsstaternes område
 - (e) uautoriserede bevægelser til en anden medlemsstats område
 - (f) hvis vedkommende udtrykkeligt giver udtryk for ikke at have til hensigt at overholde de tilbagesendelsesrelaterede foranstaltninger, der anvendes i medfør af dette direktiv
 - (g) hvis vedkommende er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat
 - (h) manglende overholdelse af en afgørelse om tilbagesendelse, herunder pligt til at vende tilbage inden for fristen for frivillig udrejse

- (i) manglende overholdelse af kravet i artikel 8, stk. 2, om straks at rejse til en anden medlemsstats område, efter at denne har udstedt en gyldig opholdstilladelse eller anden tilladelse til ophold
 - (j) manglende opfyldelse af forpligtelsen til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne, jf. artikel 7
 - (k) dom for strafbar handling, herunder en grov strafbar handling i en anden medlemsstat
 - (l) igangværende strafferetlig efterforskning og retsforfølgelse
 - (m) hvis vedkommende anvender falske eller forfalskede identitetspapirer, destruerer eller på anden vis bortskaffer eksisterende dokumenter eller nægter at aflevere fingeraftryk som krævet i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning
 - (n) hvis vedkommende på voldelig eller bedragerisk vis modsætter sig tilbagesendelsesprocedurerne
 - (o) hvis vedkommende ikke overholder en foranstaltning, der har til formål at forhindre risikoen for, at vedkommende forsvinder, jf. artikel 9, stk. 3
 - (p) hvis vedkommende ikke overholder et eksisterende indrejseforbud.
2. Hvorvidt der er en risiko for, at en person forsvinder, fastslås på grundlag af en samlet vurdering af de specifikke omstændigheder i den enkelte sag, idet der tages hensyn til de objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne fastsætter imidlertid, at der, medmindre andet bevises, i de enkelte sager er en formodning om, at der er en risiko for, at den pågældende forsvinder, når en af de i stk. 1, litra m), n), o) og p), omhandlede objektive kriterier er opfyldt.

Artikel 7

Forpligtelse til at samarbejde

1. Medlemsstaterne pålægger tredjelandstatsborgere en forpligtelse til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne. Denne forpligtelse omfatter navnlig følgende:
 - (a) forpligtelse til at fremlægge alle de elementer, der er nødvendige for at fastslå eller kontrollere identiteten
 - (b) forpligtelse til at fremlægge oplysninger om de tredjelands, de har bevæget sig igennem
 - (c) forpligtelse til at være til stede og til rådighed under alle procedurerne
 - (d) forpligtelse til at indgive en anmodning om gyldigt rejsedokument til de kompetente myndigheder i tredjelandene.
2. De elementer, der er omhandlet i stk. 1, litra a), omfatter tredjelandstatsborgerens erklæringer og dokumentation, som den pågældende er i besiddelse af, vedrørende identitet, nationalitet eller nationaliteter, alder, land og tidligere opholdssted eller opholdssteder, rejseruter og rejsedokumenter.
3. Medlemsstaterne underretter tredjelandstatsborgerne om konsekvenserne af ikke at overholde forpligtelsen omhandlet i stk. 1.

KAPITEL II

OPHØR AF ULOVLIGT OPHOLD

Artikel ~~86~~

Afgørelse om tilbagesendelse

1. Medlemsstaterne træffer afgørelse om tilbagesendelse vedrørende enhver tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, jf. dog de undtagelser, der er anført i stk. 2-5.
2. Tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, og som er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse eller anden tilladelse, som giver ret til ophold, udstedt af en anden medlemsstat, skal anmodes om straks at begive sig til denne anden medlemsstats område. Efterkommer den pågældende tredjelandstatsborger ikke dette krav, eller er den pågældende tredjelandstatsborgers øjeblikkelige udrejse nødvendig af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, finder stk. 1 anvendelse.
3. Medlemsstaterne kan undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område, hvis den pågældende tredjelandstatsborger tilbagetages af en anden medlemsstat i henhold til bilaterale aftaler eller ordninger, der er gældende ☒ den 13. januar 2009 ☒ på datoen for dette direktivs ikrafttræden. I så fald anvender den medlemsstat, der har tilbagetaget den pågældende tredjelandstatsborger, stk. 1.
4. Medlemsstaterne kan når som helst af menneskelige, humanitære eller andre grunde beslutte at tildele en tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse eller anden tilladelse, som giver ret til ophold. I så fald træffes der ikke afgørelse om tilbagesendelse. Hvis der allerede er truffet afgørelse om tilbagesendelse, ophæves afgørelsen, eller den stilles i bero i den periode, hvor opholdstilladelsen eller en anden tilladelse, som giver ret til ophold, er gyldig.
5. Hvis en tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, er genstand for en igangværende procedure for fornyelse af sin opholdstilladelse eller af en anden tilladelse, som giver ret til ophold, overvejer den pågældende medlemsstat at undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse, indtil den igangværende procedure er afsluttet, jf. dog stk. 6.
6. ⇒ Medlemsstaterne træffer en afgørelse om tilbagesendelse umiddelbart efter vedtagelsen af en afgørelse om ophør af en tredjelandstatsborgers lovlige ophold, herunder en afgørelse om ikke at give en tredjelandstatsborger flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../... [forordningen om anerkendelse]. ⇐

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer afgørelse om ☒ tilbagesendelse ☒ ophør af lovligt ophold sammen med en afgørelse om tilbagesendelse og/eller ☒ en afgørelse om at bringe en tredjelandstatsborgers lovlige ophold til ophør, ☒ en afgørelse om udsendelse og/eller en afgørelse om

indrejseforbud i en og samme administrative eller retslige afgørelse eller retsakt i henhold til deres nationale lovgivning, jf. dog de retssikkerhedsgarantier, der gælder i henhold til kapitel III og i henhold til andre relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen og national lovgivning.

⇓ nyt

Første og andet afsnit berører ikke de garantier, der gælder i henhold til kapitel III og i henhold til andre relevante bestemmelser i EU-retten og national ret.

↓ 2008/115/EF

⇒ nyt

Artikel 97

Frivillig udrejse

1. I en afgørelse om tilbagesendelse fastsættes en passende frist for frivillig udrejse på ~~mellem syv og~~ ⇒ op til ⇐ tredive dage, jf. dog de undtagelser, der er anført i stk. 2 og 4. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte, at en sådan frist kun indrømmes efter begæring fra den pågældende tredjelandsstatsborger. I så fald underretter medlemsstaterne de pågældende tredjelandsstatsborgere om muligheden for at indgive en sådan begæring.

Den i første afsnit omhandlede frist udelukker ikke, at de pågældende tredjelandsstatsborgere kan udrejse tidligere.

⇓ nyt

Varigheden af fristen for frivillig udrejse fastsættes under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i den enkelte sag, idet der navnlig tages hensyn til udsigten til den pågældendes tilbagevenden.

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

⇒ nyt

2. Medlemsstaterne forlænger, hvor dette er nødvendigt, fristen for frivillig udrejse i en passende periode under hensyntagen til de særlige forhold i den enkelte sag såsom opholdets varighed, eventuelle skolesøgende børn og eventuelle andre familiemæssige og sociale tilknytninger.
3. I perioden for frivillig udrejse kan der pålægges visse forpligtelser med sigte på at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, såsom en pligt til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, til at stille en passende økonomisk garanti, til at indlevere dokumenter eller til at opholde sig et bestemt sted.
4. ⇒ Medlemsstaterne indrømmer ikke en frist for frivillig udrejse i følgende tilfælde: ⇐

- a) ~~Er~~ ☒ hvis ☒ der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde $\Rightarrow$, som fastslået i overensstemmelse med artikel 6 $\Leftarrow$ $\frac{1}{2}$
- b) ~~eller er~~ ☒ hvis ☒ en ansøgning om lovligt ophold er blevet afvist som åbenbart grundløs eller svigagtig $\frac{1}{2}$
- c) ~~eller udgør~~ ☒ hvis ☒ ~~den pågældende person~~ ☒ tredjelandstatsborgeren ☒ udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, ~~kan medlemsstaterne undlade at indrømme en frist for frivillig udrejse eller de kan indrømme en frist på under syv dage.~~

Artikel 108

Udsendelse

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde afgørelsen om tilbagesendelse, hvis der ikke er indrømmet en frist for frivillig udrejse i henhold til artikel 97, stk. 4, eller hvis forpligtelsen til at vende tilbage ikke er blevet opfyldt inden for den frist for frivillig udrejse, som er indrømmet i henhold til artikel 97.
 $\Rightarrow$ De pågældende foranstaltninger skal omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at bekræfte identiteten af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, og for at tilvejebringe et sådant dokument. $\Leftarrow$
2. Har medlemsstaten indrømmet en frist for frivillig udrejse i henhold til artikel 97, kan afgørelsen om tilbagesendelse først fuldbyrdes efter fristens udløb, medmindre der inden for denne frist opstår en af de i artikel 97, stk. 4, omhandlede risici.
3. Medlemsstaterne kan vedtage en særskilt administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt om udsendelse.
4. Når medlemsstaterne som en sidste udvej anvender tvangsforanstaltninger til at gennemføre udsendelsen af en tredjelandstatsborger, som modsætter sig udsendelse, skal sådanne foranstaltninger stå i rimeligt forhold til det formål, der søges opnået, og holdes inden for grænserne af rimelig magtanvendelse. Foranstaltningerne gennemføres i henhold til den nationale lovgivning i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og med behørig respekt for den pågældende tredjelandstatsborgers værdighed og fysiske integritet.
5. Ved gennemførelsen af udsendelser med fly tager medlemsstaterne hensyn til de fælles retningslinjer for sikkerhedsbestemmelser i forbindelse med fælles udsendelse med fly, der er knyttet som bilag til beslutning 2004/573/EF.
6. Medlemsstaterne sørger for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse.

Artikel 119

Udsættelse af udsendelse

1. Medlemsstaterne udsætter en udsendelse,
 - a) hvis den vil krænke nonrefoulementprincippet, eller
 - b) så længe der indrømmes suspension i henhold til artikel 1613, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan udsætte en udsendelse i en passende periode under hensyntagen til de særlige forhold i den enkelte sag. Medlemsstaterne tager navnlig hensyn til:
 - a) tredjelandstatsborgerens fysiske tilstand eller psykiske evner
 - b) tekniske grunde, såsom manglende transportkapacitet eller mislykket udsendelse som følge af manglende identifikation.
3. Hvis en udsendelse udsættes efter stk. 1 og 2, kan den pågældende tredjelandstatsborger pålægges de i artikel ~~97~~, stk. 3, omhandlede forpligtelser.

Artikel ~~124~~

Tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige

1. Inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse af en uledsaget mindreårig, ydes der under behørig hensyntagen til barnets tarv bistand fra relevante organer, som ikke er de myndigheder, der er ansvarlige for den tvangsmæssige tilbagesendelse.
2. Inden udsendelse af en uledsaget mindreårig fra en medlemsstats område, sikrer myndighederne i den pågældende medlemsstat sig, at vedkommende sendes tilbage til et familiemedlem, til en udpeget værge eller til passende modtagelsesfaciliteter i tilbagesendelseslandet.

Artikel ~~134~~

Indrejseforbud

1. Afgørelser om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud:
 - a) hvis der ikke er indrømmet en frist for frivillig udrejse, eller
 - b) hvis forpligtelsen til at vende tilbage ikke er efterkommet.
 I andre tilfælde kan afgørelser om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud.

↓ nyt

2. Medlemsstaterne kan, hvor det er berettiget på grundlag af de specifikke omstændigheder i den enkelte sag og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, pålægge en tredjelandstatsborger, som har opholdt sig ulovligt på medlemsstaternes område, og hvis ulovlige ophold er blevet opdaget i forbindelse med ind- og udrejsekontrol foretaget ved udrejse i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2016/399, et indrejseforbud, som ikke ledsager en afgørelse om tilbagesendelse.

↓ 2008/115/EF
⇒ nyt

- ~~32.~~ Varigheden af indrejseforbuddet fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante forhold i den enkelte sag og må i princippet ikke overstige fem år. Den kan dog overstige fem år, hvis tredjelandstatsborgeren udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

43. Medlemsstaterne overvejer at ophæve eller suspendere et indrejseforbud, når en tredjelandstatsborger, der er genstand for et indrejseforbud udstedt i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, kan påvise, at vedkommende har forladt en medlemsstats område i fuld overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse.

Ofre for menneskehandel, der har fået opholdstilladelse i henhold til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til ~~tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder~~³⁰, gøres ikke til genstand for et indrejseforbud, jf. dog stk. 1, første afsnit, litra b), forudsat at den pågældende tredjelandstatsborger ikke udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

Medlemsstaterne kan undlade at udstede eller kan ophæve eller suspendere et indrejseforbud i individuelle tilfælde af humanitære grunde.

Medlemsstaterne kan ophæve eller suspendere et indrejseforbud i individuelle tilfælde eller i visse kategorier af tilfælde af andre grunde.

54. Når en medlemsstat påtænker at udstede en opholdstilladelse eller anden tilladelse, som giver ret til ophold, til en tredjelandstatsborger, der er genstand for et indrejseforbud udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer den først den medlemsstat, der har udstedt indrejseforbuddet, ~~og tager hensyn til dennes interesser i overensstemmelse med artikel 25 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen~~³¹ ⇒ i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2018/XXX³² ⇐.

65. Stk. 1-54 berører ikke retten til international beskyttelse i medlemsstaterne som defineret i artikel 2, litra a), i ~~direktiv 2011/95/EURådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse~~³³.

↓ nyt

Artikel 14

Forvaltning af tilbagesendelser

³⁰ Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19).

³¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... af [...] om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 [afventer vedtagelse].

³³ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12).

1. Hver medlemsstat opretter, driver, vedligeholder og videreudvikler et nationalt system for forvaltning af tilbagesendelser, som skal behandle alle de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, navnlig for så vidt angår forvaltningen af individuelle sager samt enhver tilbagesendelsesrelateret procedure.
2. Det nationale system oprettes på en måde, der sikrer den tekniske kompatibilitet med henblik på kommunikation med det centrale system oprettet i henhold til artikel 50 i forordning (EU) .../... [forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt].
3. Medlemsstaterne opretter programmer til tilvejebringelse af logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i naturalier i overensstemmelse med national lovgivning med henblik på at støtte tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I til Rådets forordning 539/2001³⁴.

En sådan bistand kan omfatte støtte til reintegration i det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse.

En sådan bistand, herunder bistandens art og omfang, afhænger af, at den pågældende tredjelandsstatsborger samarbejder med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. artikel 7 i dette direktiv.

↓ 2008/115/EF

KAPITEL III

RETSSIKKERHEDSGARANTIER

Artikel ~~15~~¹²

Form

1. Afgørelser om tilbagesendelse og, hvis der er udstedt sådanne, afgørelser om indrejseforbud og afgørelser om udsendelse skal affattes skriftligt og angive de faktiske og retlige grunde samt oplyse om de retsmidler, der er til rådighed.
Oplysningerne om de faktiske grunde kan begrænses, hvis den nationale lovgivning tillader en begrænsning i retten til information, især for at beskytte den nationale sikkerhed, forsvaret eller den offentlige sikkerhed og forebyggelsen, efterforskningen, afsløringen og retsforfølgningen af strafbare handlinger.
2. Medlemsstaterne tilvejebringer efter anmodning en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i stk. 1, herunder oplysninger om tilgængelige retsmidler på et sprog, som tredjelandsstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.
3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 2 på tredjelandsstatsborgere, der er indrejst ulovligt på en medlemsstats område, og som ikke efterfølgende har fået opholdstilladelse eller ret til ophold i denne medlemsstat.

I disse tilfælde udfærdiges afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i stk. 1 ved hjælp af en standardformular i henhold til national lovgivning.

³⁴ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

Medlemsstaterne sørger for, at der foreligger generelle informationsskrivelser, der redegør for standardformularens vigtigste elementer, på mindst fem af de sprog, der hyppigst anvendes eller forstås af personer, der indrejser ulovligt i den pågældende medlemsstat.

Artikel ~~1612~~

Retsmidler

1. Den pågældende tredjelandsstatsborger skal have adgang til effektive retsmidler til at klage over eller søge prøvning af afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i artikel ~~1512~~, stk. 1, ved en kompetent retslig ~~eller administrativ myndighed eller et kompetent organ, sammensat af medlemmer, der er er upartiske og er sikret uafhængighed.~~

↓ nyt

Den pågældende tredjelandsstatsborger har ret til at klage over afgørelsen om tilbagesendelse ved en enkelt retsinstans, hvis den pågældende afgørelse er baseret på en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse truffet i overensstemmelse med forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer], der har været genstand for en effektiv domstolsprøvelse i henhold til artikel 53 i nævnte forordning.

↓ 2008/115/EF
⇒ nyt

2. ⇒ Den retslige ⇐ ~~Myndigheden eller organet~~, jf. stk. 1, skal have beføjelse til at prøve afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i artikel ~~1512~~, stk. 1, herunder mulighed for midlertidigt at suspendere afgørelsernes fuldbyrdelse, ~~medmindre midlertidig suspension allerede finder anvendelse i medfør af national lovgivning.~~

↓ nyt

3. Fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse suspenderes automatisk i den periode, hvor klagen kan indgives i første instans, og under behandlingen af klagen, såfremt den pågældende klage er indgivet inden for den fastsatte frist, og hvis der er risiko for, at nonrefoulementprincippet tilsidesættes. Indgives der en yderligere klage over den første eller en efterfølgende klageafgørelse, og i alle andre sager, suspenderes fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse ikke, medmindre en domstol efter anmodning fra ansøgeren eller på eget initiativ træffer anden afgørelse under behørig hensyntagen til de specifikke omstændigheder i den enkelte sag.

Medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse om anmodningen om midlertidig suspension af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse træffes senest 48 timer efter, at den pågældende tredjelandsstatsborger har indgivet en sådan anmodning. I individuelle sager, der vedrører komplekse spørgsmål af faktisk eller retlig karakter,

kan den kompetente retslige myndighed eventuelt forlænge de frister, der er fastsat i dette stykke.

Hvis der ikke er fremkommet nye elementer eller oplysninger, eller hvis den pågældende tredjelandstatsborger ikke har fremlagt sådanne elementer eller oplysninger, som i væsentligt omfang ændrer de specifikke omstændigheder i den enkelte sag, finder første og andet afsnit ikke anvendelse, hvis:

- (a) begrundelsen for midlertidig suspension som omhandlet deri er blevet vurderet i forbindelse med en procedure, som er gennemført i medfør af forordning (EU) .../... [*forordningen om asylprocedurer*], og har været genstand for en effektiv domstolsprøvelse i henhold til artikel 53 i nævnte forordning
- (b) afgørelsen om tilbagesendelse er en følge af den afgørelse om ophør af lovligt ophold, der er truffet efter sådanne procedurer.

4. Medlemsstaterne fastsætter rimelige frister og andre nødvendige bestemmelser for at sikre udøvelsen af retten til effektive retsmidler i henhold til denne artikel.

Medlemsstaterne indrømmer en frist på højst fem dage til at indgive en klage over en afgørelse om tilbagesendelse, når denne afgørelse er en følge af en endelig afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse truffet i overensstemmelse med forordning (EU) .../... [*forordningen om asylprocedurer*].

↓ 2008/115/EF

53. Den pågældende tredjelandstatsborger skal have mulighed for at få juridisk rådgivning, for at lade sig repræsentere og om nødvendigt for at få sproglig bistand.
64. Medlemsstaterne sikrer, at der efter anmodning ydes den nødvendige gratis retshjælp og/eller repræsentation i henhold til den relevante nationale lovgivning eller relevante nationale regler om retshjælp, og kan bestemme, at en sådan gratis retshjælp og/eller repræsentation er underlagt betingelserne i artikel 15, stk. 3-6, i Rådets direktiv 2005/85/EF.

Artikel ~~17~~14

Garantier i perioden frem til tilbagesendelsen

1. Med forbehold af den situation, der er omhandlet i artikel ~~19~~14 og ~~20~~17, sikrer medlemsstaterne, at der så vidt muligt tages hensyn til følgende principper i forbindelse med tredjelandstatsborgere inden for den frist for frivillig udrejse, der indrømmes i henhold til artikel ~~9~~7, og i de perioder, hvor udsendelsen er udsat i henhold til artikel ~~11~~9:
- a) familiens enhed med familiemedlemmer, der befinder sig på medlemsstaternes område opretholdes
 - b) de pågældende sikres akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom
 - c) mindreårige gives adgang til grunduddannelsessystemet afhængigt af varigheden af deres ophold
 - d) der tages hensyn til sårbare personers særlige behov.

2. Medlemsstaterne giver de personer, der er omhandlet i stk. 1, en skriftlig bekræftelse i henhold til national lovgivning på, at fristen for frivillig udrejse er blevet forlænget i overensstemmelse med artikel ~~97~~, stk. 2, eller at afgørelsen om tilbagesendelse midlertidigt ikke vil blive fuldbyrdet.

KAPITEL IV

FRIHEDSBERØVELSE MED HENBLIK PÅ UDSENDELSE

↓ 2008/115/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~1815~~

Frihedsberøvelse

1. Medmindre andre tilstrækkelige og mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes effektivt i det konkrete tilfælde, må medlemsstaterne ~~kun~~ frihedsberøve en tredjelandstatsborger, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, for at forberede en tilbagesendelse og/eller gennemføre en udsendelse, navnlig når
- a) der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde ⇒ som fastslået i henhold til artikel 6 ⇐ ~~eller~~
 - b) den pågældende tredjelandstatsborger undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelsen ~~en~~ eller for udsendelsesprocessen, ~~en~~ ☒ eller ☒
-

↓ nyt

- c) den pågældende tredjelandstatsborger udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

Alle grunde til frihedsberøvelse fastsættes i national ret.

↓ 2008/115/EF

Enhver frihedsberøvelse skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu.

2. Afgørelser om frihedsberøvelse træffes af administrative eller retslige myndigheder.
- Afgørelser om frihedsberøvelse skal være skriftlige med angivelse af de faktiske og retlige grunde.
- Når det er administrative myndigheder, der har truffet afgørelsen om frihedsberøvelse, skal medlemsstaterne
- a) enten foreskrive hurtig domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, som der skal træffes afgørelse om så hurtigt som muligt fra tidspunktet for frihedsberøvelsens start

- b) eller indrømme den pågældende tredjelandstatsborger en ret til at indlede procedurer, hvorved der sker hurtig domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, som der skal træffes afgørelse om så hurtigt som muligt efter indledningen af de relevante procedurer. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne omgående underrette den pågældende tredjelandstatsborger om muligheden for at indlede sådanne procedurer.

Den pågældende tredjelandstatsborger skal omgående løslades, hvis frihedsberøvelsen ikke er lovlig.

3. Afgørelser om frihedsberøvelse vurderes i hvert enkelt tilfælde på ny med rimelige mellemrum enten efter ansøgning fra den pågældende tredjelandstatsborger eller ex officio. I tilfælde af langvarig frihedsberøvelse skal vurderingerne være undergivet en retslig myndigheds tilsyn.
4. Når der af retlige eller andre grunde ikke længere synes at være rimelig udsigt til udsendelse, eller når betingelserne i stk. 1 ikke længere foreligger, ophører frihedsberøvelsen med at være berettiget, og den pågældende person løslades omgående.

↓ 2008/115/EF (tilpasset)
⇒ nyt

5. Frihedsberøvelsen opretholdes, så længe betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og så længe det er nødvendigt for at sikre velgennemført udsendelse. Hver medlemsstat fastsætter en ~~begrænset~~ ⇒ maksimal ⇐ periode for frihedsberøvelsen, ~~der ikke må overstige~~ ⇒ på mindst tre måneder og højst ⇐ seks måneder.

↓ 2008/115/EF

6. Medlemsstaterne må ikke forlænge den periode, der er omhandlet i stk. 5, undtagen i en begrænset periode på yderligere 12 måneder i overensstemmelse med national ret, hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af
- a) manglende samarbejde fra den pågældende tredjelandstatsborgers side eller
- b) forsinkelser i forbindelse med fremskaffelsen af nødvendige dokumenter fra tredjelande.

Artikel ~~1946~~

Forholdene under frihedsberøvelsen

1. Frihedsberøvelse skal som hovedregel finde sted i faciliteter for frihedsberøvede. Når en medlemsstat ikke kan indkvartere de frihedsberøvede tredjelandstatsborgere i særlige faciliteter for frihedsberøvede og er nødt til at anbringe dem i et fængsel, skal de frihedsberøvede tredjelandstatsborgere holdes adskilt fra almindelige indsatte.
2. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal efter anmodning have tilladelse til i tide at sætte sig i forbindelse med retlige repræsentanter, familiemedlemmer og kompetente konsulære myndigheder.

3. Der tages særligt hensyn til sårbare personers situation. Der skal sikres akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom.
4. Relevante og kompetente nationale, internationale og ikke-statslige organisationer og organer skal have mulighed for at besøge faciliteter for frihedsberøvede som omhandlet i stk. 1, for så vidt de anvendes til frihedsberøvelse af tredjelandsstatsborgere i overensstemmelse med dette kapitel. Det kan kræves, at der indhentes tilladelse til sådanne besøg.
5. Tredjelandsstatsborgere, der frihedsberøves, skal systematisk have oplysninger, der forklarer de regler, der gælder i faciliteten, og som angiver deres rettigheder og pligter. Sådanne oplysninger omfatter oplysninger om deres ret i henhold til national lovgivning til at kontakte de organisationer og organer, der er omhandlet i stk. 4.

Artikel ~~204~~7

Frihedsberøvelse af mindreårige og familier

1. Uledsagede mindreårige og familier med mindreårige børn må kun frihedsberøves som en sidste udvej og i det kortest mulige passende tidsrum.
2. Familier, der frihedsberøves, mens de venter på at blive udsendt, skal have separat bolig, der i tilstrækkelig grad sikrer privatlivets fred.
3. Frihedsberøvede mindreårige skal have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreative aktiviteter, der passer til deres alder, og skal afhængig af varigheden af deres ophold have adgang til undervisning.
4. Uledsagede mindreårige skal så vidt muligt have bolig i institutioner med personale og faciliteter, der tager hensyn til de behov, som personer i deres aldersgruppe har.
5. Barnets tarv er et væsentligt hensyn i forbindelse med frihedsberøvelse af mindreårige, der venter på at blive udsendt.

Artikel ~~214~~8

Akutte situationer

1. I tilfælde af, at et usædvanligt stort antal tredjelandsstatsborgere, der skal tilbagesendes, medfører en uforudset stor byrde for kapaciteten af en medlemsstats faciliteter for frihedsberøvede eller for dens administrative personale eller retspersonale, kan denne medlemsstat, så længe den usædvanlige situation varer, beslutte at tillade længere perioder til domstolsprøvelser end de i artikel ~~184~~5, stk. 2, tredje afsnit fastsatte og at træffe hasteforanstaltninger med hensyn til forholdene under frihedsberøvelse, som afviger fra de i artikel ~~194~~6, stk. 1, og artikel ~~204~~7, stk. 2, fastsatte.
2. Når der tages sådanne ekstraordinære foranstaltninger i brug, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen. Den underretter også Kommissionen, så snart årsagerne til anvendelsen af disse ekstraordinære foranstaltninger ikke længere foreligger.
3. Intet i denne artikel må fortolkes som en tilladelse til medlemsstaterne til at fravige deres generelle forpligtelse til at træffe enhver hensigtsmæssig foranstaltning af generel eller særlig karakter for at sikre, at deres forpligtelser i henhold til dette direktiv opfyldes.

KAPITEL V GRÆNSEPROCEDURE

Artikel 22

Grænseprocedure

1. Medlemsstaterne fastsætter tilbagesendelsesprocedurer, som gælder for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er genstand for en forpligtelse til at vende tilbage efter en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse truffet i henhold til artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer].
2. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder bestemmelserne i kapitel II, III og IV anvendelse på tilbagesendelsesprocedurer gennemført i henhold til stk. 1.
3. Afgørelser om tilbagesendelse truffet i tilbagesendelsesprocedurer, der er gennemført i henhold til denne artikels stk. 1, udfærdiges ved hjælp af en standardformular i henhold til national lovgivning, jf. artikel 15, stk. 3.
4. Der indrømmes ikke en frist for frivillig udrejse. Medlemsstaterne indrømmer imidlertid en passende frist for frivillig udrejse i henhold til artikel 9 for tredjelandsstatsborgere, som er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, og som opfylder den forpligtelse til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne, der er fastsat i artikel 7. Medlemsstaterne stiller krav om, at de pågældende tredjelandsstatsborgere overdrager det gyldige rejsedokument til den kompetente myndighed indtil udrejsen.
5. Medlemsstaterne indrømmer en frist på højst 48 timer til at indgive en klage over de afgørelser om tilbagesendelse, der er baseret på en endelig afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse truffet i henhold til artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer], ved medlemsstaternes grænse eller i deres transitområder.
6. Fuldbgyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse suspenderes automatisk i den periode, hvor klagen kan indgives i første instans, og under behandlingen af klagen, såfremt den pågældende klage er indgivet inden for den fastsatte frist, og hvis der er risiko for, at nonrefoulementprincippet tilsidesættes, og en af de to følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) efter en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse i henhold til artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer] er der fremkommet nye elementer eller oplysninger, eller har den pågældende tredjelandsstatsborger fremlagt sådanne elementer eller oplysninger, som i væsentligt omfang ændrer de specifikke omstændigheder i den enkelte sag, eller
 - (b) afgørelsen om afslag på en ansøgning om international beskyttelse truffet i henhold til artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer] har ikke været genstand for en effektiv domstolsprøvelse i henhold til artikel 53 i nævnte forordning.

Indgives der en yderligere klage over den første eller en efterfølgende klageafgørelse, og i alle andre sager, suspenderes fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse ikke, medmindre en domstol efter anmodning fra ansøgeren eller på eget initiativ træffer anden afgørelse under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i den enkelte sag.

Medlemsstaterne fastsætter, at en afgørelse om den pågældende persons anmodning om midlertidig suspension af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse træffes senest 48 timer efter, at den pågældende tredjelandstatsborger har indgivet en sådan anmodning. I individuelle sager, der vedrører komplekse spørgsmål af faktisk eller retlig karakter, kan den kompetente retslige myndighed eventuelt forlænge de frister, der er fastsat i dette stykke.

7. Medlemsstaterne kan med henblik på at forberede tilbagesendelsen og/eller gennemføre udsendelsesprocessen opretholde frihedsberøvelsen af en tredjelandstatsborger, som er blevet frihedsberøvet i henhold til artikel 8, stk. 3, litra d), i direktiv (EU) .../... [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold] i forbindelse med en procedure, som blev gennemført i henhold til artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer], og som er genstand for tilbagesendelsesprocedurer i henhold til dette kapitels bestemmelser.

Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt, og må ikke overstige fire måneder. Den må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu.

Hvis afgørelsen om tilbagesendelse ikke kan fuldbyrdes inden for den maksimumsfrist, der er omhandlet i dette stykke, kan tredjelandstatsborgeren frihedsberøves yderligere i henhold til artikel 18.

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

KAPITEL ~~VII~~ AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~23~~19

Rapportering

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår om nødvendigt ændringer.

~~Kommissionen aflægger første gang rapport senest 24. december 2013 og lægger i den forbindelse navnlig vægt på anvendelsen af artikel 11, artikel 13, stk. 4, og artikel 15 i medlemsstaterne. Med hensyn til artikel 13, stk. 4, vurderer Kommissionen især de specifikke økonomiske og administrative virkninger heraf i medlemsstaterne.~~

Artikel ~~20~~

Gennemførelse

- ~~1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24. december 2010. For så vidt angår artikel 13, stk. 4, sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at~~

~~efterkomme dette direktiv senest 24. december 2011. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.~~

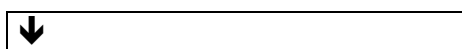
~~Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~

~~2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.~~

Artikel 24

Forholdet til Schengenkonventionen

Dette direktiv træder i stedet for bestemmelserne i artikel 23 og 24 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 6-10, artikel 13 og artikel 14, stk. 3, artikel 16, artikel 18 og artikel 22 senest [seks måneder efter ikrafttrædelsesdatoen] og artikel 14, stk. 1 og 2, senest [et år efter ikrafttrædelsesdatoen]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ophævelse

Direktiv 2008/115/EF ophæves med virkning fra den [...] [dagen efter den anden dato, der er nævnt i artikel 25, stk. 1, første afsnit], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I angivne frister for gennemførelse i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

↓ 2008/115/EF

Artikel ~~22~~ 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

↓

Artikel [...] [artikler, der er uændrede i forhold til det ophævede direktiv] anvendes fra den [...] [dagen efter den anden dato, der er nævnt i artikel 25, stk. 1, første afsnit].

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

Artikel ~~28~~ 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ ☒ traktaterne ☒.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand